

K o r t e s h a d j á r a t

Néhány héttel a IX. Országos Ifjusági Jogásznapok rendezvényeit megelőzően már élénk versengés folyt karunk évfolyamai között.

A négy évfolyam mindegyike kiállította kortesvezérét, akik közül a két legügyesebb állithatta össze a "Nem ütik a jogászt agyon" vetélkedőn induló szegedi csapatokat. A nemes küzdelemben érdeklődéssel figyeltük a kortesek nagyszabásu hadjáratát, akik választási beszédükben nem akármilyen ígéretekkel halmoztak el bennünket.

A hadjárat megnyitóján - ahol trombitások adták hírül e jelentős esemény kezdetét-, megismerkedhettünk az évfolyamok képviselőivel: Dömével / Ivanov Dömötör /, a gólyák kortesvezérével, aki pénzszeréssel örvendeztette meg az ösztöndijra éhes diákságot; Rebekával / Nagy Péter /, aki egy szál gitárral az oldalán igyekezett hiveket szerezni; Cilával / Borbényi Ilona /, a hadjárat egyetlen női tagjával, akinek győzelmét a SZOTE és a Ságvári Gimnázium is támogatta; és Gáborral / Selmeczi Gábor /, aki IV. éves létére még utoljára vezethette volna csapatunkat.

Az egy hétig tartó hadjárat óriási méreteket öltött, a kar minden hallgatóját, sőt még a vizsgákon olykor szigorú oktatókat, tanárokat is magával ragadta. A hadjárat idején valamennyiünknek alkalma nyílt arra, hogy a vetélkedőn való sikeres szereplés érdekében megfontoltan döntünk csapataink kapitányának személyéről.

A nagy csatát Cila és Rebeka nyerte, akik máris hozzákezdtek csapataik szervezéséhez, és megkezdték a nagy versenyre az erőgyűjtést.

M i n d e n t b e l e !

/ Bánhegyesi Irén /